

Altarveggur í eini klosturkirkju

urín seg upp: — Hvaðani eru hesar keldur íspunnar ella savnaðar og viðgjörðar í USA, tí mest sovjetfíggingdasinnaða landinum í heiminum, haðani tíðindini koma rekandi í hóskaðum skornum bitum. Kringum um heiminum eiga amerikanarar útvarpsstöðir og aðrar «missionir» Tað er ferð eftir ferð prógvað, eisini av vesturlendskum blaðfólki, at propagandastöðirnar Voice of America, Radio Free Europe, Trans World Radio, Radio Liberty, Slavisk Mission, Jesus to the Communist World (Wurmbrand) og aðrar eru fíggiðar av stovnum í USA, teirra millum fregnartæstunni CIA.

Fyri meg sigur hetta alt. C. Johnson, formaður í «Stovnum fyrri politiska upplýsing» í USA, sigur tað so ráðandi: «Í hugsnónarliga bardaganum imóti kommunismuni nýtast okkum ikki sannindi, men undirgravingarvirsemi; í tilikum kríggi eru allir yvirgangskroppar og búrhundar, ið vit kunnu fáa fatur á, hentir okkum vegna».

Ein annar góður spurningur, sum sanniliga kemur hesum evninum við, er hesin: — Hvussu verður farið við fólkinum í tí landinum, har ráðandi ríkmannastýrið hevur lagt alla sína orku í falsanina av umstøðu teirra trúgvandi í Sovjet? (Hvi hesin spurningur hevur týðning, kemur fram seinni). Í bóklingum, sum kristnir amerikanarar taka við sær at byta út á ferð í Sovjet, kanst tú lesa um, hvussu

frælst og demokratiskt tað er hjá teimum trúgvandi í USA. Eisini amerikansku propagandaútvarpin hálova amerikanska demokratinum og royna á henda hátt at loypa mung á sovjetsku lurtararnar: Í hesum hálovaða demokratinum er hóparbeisloysið «no problem»; har verður eingin rasmusismunu gjörður og eingin kúga av tjóðskaparligum minnilutum; einki trælalald og einki fátækrademi; har er einki lögrelgharðræði, eingin politisk forfylging og einki skipað bandaløgloysi; har er eingin «porno-sótt», eingin rúsevnismissnýtsla, prostitution, «undirverð», einki meingæftirlit, eingin FBI-húsarannsókn, eingin forfylging av vinstrahallum, einki mutur og rotinskapur í landsfyriritingini (Lockhead og Watergate-golurnar høvdu einki uppá seg).

Sovjetsku myndugleikarnir sýna vanliga menniskjaalsk og senda «pinslarváttnar» heim til harrar sínar handan hav.

Men handan hav høvdu teir ráðandi farið ørvisi fram. Hvat hendi tí dømis Martin Luther King, sum friðarliga bardist fyrri javnrættindum teirra svørtu? Hann varð forfylgdur og skotin og fekk eina heidurliga gravarferð. Hvat hendi Meredith, sum mælti imóti mannamininum í USA? — Skotin uttan rættargongd. A rættvisisvágskað landsins vígaðu mannarrættindi hansara eins nógv og ein

byrsukula. Hvat hendi blaðmanninum Donald Bowles, sum í greinum sínum visti á rotinskapi og valdsmissnýtsluna hjá teimum ráðandi? — Hann varð sprongdur í luftina í egna bili sínum. Rættiliga «demokratiskt», við nýtslu av nýggjastu elektronisku útgerð. Soleiðis kundu vit hildið fram við óteljandi dømunum. Í «Guds egna landi» verða vandamikil øðrvísihugsandi rætt og slætt tikin av døgum av leigudrápsmonnum ríkmannavaldisins! Ikki eiti á demokrati fyrri tey trúgvandi í Sovjet at trúa eftir! Fyri at triva aftur í spurningin: — Hvi man amerikanska ríkmannavalðið hava lagt alla sína orku í dálkanina av stýrinum í øðrum landi, har tilikt ríkmannavalð fyrri langari tíð síðan er rent um koll? Hetta er av alstórum týðningi at vita, tí kann tað ikki væl hugsandi, at ríkmannastýrið roynir at ímynda undir-sattum sínum eysturlandska alternativ við so ræðuligt, sum til ber, fyrri at ræða fólkið frá at fáa tokka til hetta, og tá gera upp við tað gamla? Hvi mæst ræður eingin ivi.

A sumri í 1976 gjørdi umboðsmannahúsið í amerikanska tinginum eina samtykt, ið segði, at tey trúgvandi, serstakliga baptistar, vóru forfylgdur í Sovjet! Ikki í ringasta ørvti kundi eg hugsað mæst eina samtykt gjørda í Ovastaráði Sovjetskaveldisins um standin hjá sjeindadagsadventistunum í statinum Massachusetts. Hetta hevði jú verið

ein grov upplýgging í innanríkisviðurskiptini hjá einum sjálvstøðugum stati. Sovjetsku evangelisku baptistanna vegna svaraði leiðari teirra Aleksej Bytjkov alt fyrri eitt við hesum orðum: «Hatta er funnið uppá í kaldakrígsins anda. Eingin forfylgir okkum, og okkum tørvar onga verju frá tykkum. Sovjetska grundlógin tryggjar einum og hvørjum veruligt trúarfrælsi...»

Gongdin

Tær stóru fíggarligu, politisku og áskoðanarligu broytingarnar í Sovjetsamveldinum, hópluttokan í uppbyggingini av kommunistiska samfelagnum, tey mál, ið fólkið hevur rokkið í visund, bygging og mentan — alt hetta hevur borið við sær grundleggjandi umskifti í hugsan og gerð sovjetska fólksins. Fólksins vrakan av trúnni er eingin hendring avmarkað til sosialistisku londini. Um allan heiminn eru kirkja og átrúnaður komin í svára krepku. Fólkið rýrhir.

Tal teirra trúgvandi í Sovjet man vera ninkað lutfalsliga meira enn í nøkrum øðrum landi hesa öldina. Eg spurdi einaferð ein lærara her í Moskva: «— Er Gud deyður ella livandi í Sovjet?» — «Hann, ið ongantíð hevur livað, kann ikki doyggja», svaraði hann mær aftur, men skyttu upp: «Tað er tó so, at fyrri nógv fólk hevur Gud alla tíð verið og altíð verður livandi».

Latið okkum at enda lita at nøkrum kanningum, hóast tær ikki eru nógvur í tali: Millum sovjetska ung-fólkið er so eidsort av kristnum trúgvandi. Stóru partur er farin upp í Komsomol — kommunistiska ungdomsfelagið, ið eins og kommunistaflokkurin ikki tekur imóti trúgvandi. Samfelagsfrøðingar hava gjørt kanningar um alt landið, ið visa, at bert 2 ella 3% av teimum ungu eru trúgvandi, av lesandi enn minni. Í 1927 vóru enn 40% av teimum lesandi trúgvandi; — (I. A. Galitskaja).

Meginparturin av teimum trúgvandi eru konufólk: 70 ella 80% av limunum í trúarsamfelagnum. Hetta kemst eisini av, at tað eru nógv fleiri kvinnur enn menn í landinum, longri vit fara upp í árin.

Evangeliska baptistakirkjan í Hvítarusslandi hevur gjørt eina kanning millum kirkjufólk sitt, ið visir, at bytt upp í aldursbólkar (í 1973) eru av teimum trúgvandi undir 20 ár: 0,4%; 20–30 ár: 2,4%; 30–40 ár: 16,8%; 40–50 ár: 9,6%; yvir 70

ár: 70,8%. Hesi tøl visa, at tað gongur aftur á hond hjá baptistunum har. Tað eru tey gomlu, ið enn halda fast um trúna. Hetta sæst serliga sjónliga, um kagað verður inn í

Sálarfrøðiligar kanningar her yviri siga, at serliga undir krígnum mistu nógv trúna; at blóðbaðið kravdi so nógv sakleys mannaliv varð teimum trúgvandi ovboðið. — Hvi bjargaði Harrin teimum ikki undan øllum hesum

óndskapi?

Samantíð verður mett (Pravda 30. mars 1979), at av teimum vaksnu er tiggjundi hvør trúgvandi. Avgjerandi tyngdin liggur hjá teimum gomlu ommunum. Menn teirra eru ikki til, tí teir lótu liv undir krígnum.

Hogni av Heiði
Institut Russkogo Jazyka
Im. A. S. Pusjkina
Ulitsa Volgina 6
Moskva 117485

Sóknast tú eftir arbeiði?

— Ring á Arbeiðsávisingina

Um stutta tíð fer Arbeiðsávisingin, sum Tórshavnar Býráð hevur sett á stovn, at virka. Tað er sosiala nevnd býráðsins, sum skal umsita Arbeiðsávisingina. Ein reglugerð er gjørd, sum sosiala nevnd hevur góðtikið, tó at hon formliga skal leggja fyrri á fyrst komandi býráðsfundi, til góðkenningar.

Leivur Johannesen, formaður í sosialu nevnd býráðsins sigur við Sosialin, at Arbeiðsávisingin skal virka á tann hátt, at arbeiðstakarar og arbeiðsgevarar kunnu seta seg í samband við Arbeiðsávisingina á telf. 15160, um tørur er á arbeiði.

Tey, ið ynskja arbeiði, skulu upplýsa Arbeiðsávisingina um útbúgving og hvat slag av arbeiði tey vilja hava.

Arbeiðsgevarar kunnu samstundis ringja og upplýsa, hvat slag av arbeiði teir hava at bjóða fólki, sum sóknast eftir arbeiði.

Tað er síðan uppgávan hjá starvsfólkunum á sosialu nevnd býráðsins at skriva upp hesar upplýsingar og skráseta teir, so yvirliit er yvir hesum, tá bruk er fyrri tí.

Leivur Johannesen sigur, at hann vónar at Arbeiðsávisingin verður nýtt so sum ætlað, — nevniliga, at skapa betri umstøður millum arbeiðsgevara og arbeiðstakara.

— Eg havi persónliga tosa við arbeiðsgevarar, sum siga, at teir eru áhug-

aðir fyrri at nýta hetta nýggja tiltakið, sigur Leivur Johannesen.

Er tað eitt krav, at arbeiðsgevarar skulu siga Arbeiðsávisingini frá, tá arbeiði er leyst?

— Nei, tað er ikki eitt krav, men eg haldi at tað liggur í hesi tænastu frá býráðsins síðu, at hon kann virka til gagns fyrri báðar partar, — arbeiðstakara og arbeiðsgevara.

Eitt nú arbeiðsgevarar kunnu spara tíð og orku, at gera brúk av Arbeiðsávisingini, tí teir við hesum kunnu spara lýsingar, tá sakt verður eftir fólki. Arbeiðsávisingin hevur kanska júst ta fólkið, sum virkið ella skrivstovan hevur brúk fyrri, og soleiðis kann ávisingin í gerandisdegnum verða eitt hent amboð. Sostatt skuldi Arbeiðsávisingin gjørt tað lættari fyrri báðar partar.

At enda sigur Leivur Johannesen, at Arbeiðsávisingin verður brúkt í øllum grannaløndum okkara, og hevur roynst væl. Tí metir hann, at tað er í tókum tíma, at ein slík fer at virka her eisini.

Øll byrjan kann verða trupul, og enn er ikki rættulig gongd komin á málið, men tá eitt nú summarfrítið kemur, so ivist eg ikki í, at eitt nú skúlabørn kunnu fáa gagn av hesi skipan, tá tey skulu út á arbeiðsmarkaðin, at sóknast eftir arbeiði.

Dag.